

Mødet den 26. Novbr. 1914. (For lukkede Døre).

Fraværende: Harald Jensen og N. Joh. Laursen.

1. (J. Nr. 319—1914). Skrivelse fra Handelsministeriet, der ønsker Byraadets Erklæring angaaende indkomne Andragender om Stillingen som **Juster-væsenets Forhandler** i Aarhus.

Formanden var noget overrasket over, at Ministeriet havde sendt denne Sag til Erklæring af Byraadet og Handelsforeningerne, idet det tidligere havde været Magistratens Sag at udtale sig i lignende Tilfælde. Begge Handelsforeninger havde imidlertid nu haft Lejlighed til at overveje Sagen, hvilket havde ført til, at de havde nævnt en Del af Ansøgerne som kvalificerede til Stillingen. Antagelig maatte Byraadet ligeledes nævne en Del og saa iøvrigt lade Ministeriet vælge. Hvis Byraadets Medlemmer ikke var parate til i dette Møde at foreslaa, vilde der intet være til Hinder for at udsætte Sagen i 8 Dage.

Udsattes.

2. (J. Nr. 362—1914). Indstilling fra Sygehusudvalget om efter afholdt Licitation at overdrage **Leveringen af Opvarmningsanlægget til Lægeboligen ved Kommunehospitalet** til A/S Aurora, København, for 6533 Kr.

M o u s t e n forelagde Indstillingen med Bemærkning om, at det indstillede Firma var blevet benyttet ved Marselisborg Hospital. Udvalget vilde gerne have antaget et indenbys Tilbud, men da det laveste Tilbud her fra Byen var betydeligt dyrere end det indstillede, og da Stadsingeniøren tilmed mente, at vedkommende Firma slet ikke havde Værksted her i Byen, var man blevet staaende ved det laveste Tilbud.

S a m u e l s e n troede, at man vilde blive fuldt tilfreds med at antage det laveste Tilbud. Da vedkommende Firma sidst havde Arbejde for Kommunen, havde der vel været noget Vrøvl, men dette skyldtes en enkelt Mand, der nu ikke mere var i Firmaets Tjeneste.

M i k a e l J o h a n s e n fandt, at det vilde være noget ejendommeligt i disse Dage, da man lod foretage ekstraordinære Foranstaltninger, at give et Arbejde til et udenbys Firma. De 2 billigste indenbys Tilbud var ganske vist henholdsvis 7—8 % og 15 % dyrere end det indstillede Tilbud fra København, men da det som anført var meget unaturligt under de nuværende Forhold at antage et udenbys Firma, og da det blev paastaaet, at alle de lavere Tilbud var meget billige, vilde Taleren dog henstille til Udvalget at overveje, om et af de indenbys Tilbud ikke kunde antages.

C h r i s t e n s e n troede ikke, det havde noget at betyde, enten man antog et udenbys eller et indenbys Tilbud. Firmaet i København fik nemlig alt Støbegodset fra H. P. Jensen, og Arbejdslønnen blev jo her i Byen. Desuden var Forskellen mellem Tilbudene lovlig stor. Taleren kunde derfor anbefale at antage det laveste Tilbud.

M i k a e l J o h a n s e n spurgte, om der fore-

laa noget ufordelagtigt om det indenbys Firma, hvis Tilbud lød paa 7050 Kr.

M o u s t e n svarede paa Hr. Mikael Johansens Spørgsmaal ved at oplæse en med Sagen følgende Skrivelse fra Stadsingeniøren om vedkommende indenbys Firma, hvori bl. a. udtales: »Jeg tør ikke udtale, at Firmaet ikke kan udføre Arbejdet tilfredsstillende, men da det ser ud, som Firmaet ikke har Værksted her i Byen, ses det ikke, at man, saafremt der lægges Vægt herpaa, kan anbefale det fremfor det billigere københavnske Firma.«

K j e l d S ø r e n s e n bemærkede, at hvilket Firma man end antog, vilde det købe Rørene og Apparatets øvrige Dele færdige, saaledes at kun Monteringen vilde blive udført her, og dertil vilde der altid blive anvendt Folk her fra Byen.

Indstillingen vedtoges.

3. (J. Nr. 374—1914). Andragende fra Lejeren af **Pavillonen i Riis Skov**, C. Hansen, om Tilladelse til at lukke Restaurationen i Vintermaanederne og benytte Lokalerne til Fabrikation af Konserver.

F o r m a n d e n meddelte, at Skovudvalget ikke havde kunnet blive enigt om Sagen, hvorfor denne nu blev forelagt for Byraadet. Da der saa godt som ingen Forretning var om Vinteren navnlig under de nuværende Forhold, vilde det være urimeligt at forlange, at Pavillonen skulde holdes aaben, og da det var rimeligt, at man hjalp hinanden i denne vanskelige Tid, syntes intet at tale imod, at Lejeren benyttede Lokalerne til Tilvirkning af Konserver. Skovudvalgets Flertal, Taleren og Hr. Mikael Johansen, indstillede derfor, at man imødekom Andrageren.

S i m o n s e n kunde ikke stemme for at tillade Konserverfabrikation i Pavillonen, som udeluk-

kende var udlejet til Restaurationsbrug. Paa det offentlige Slagtehus havde man udlejet Lokaler til 2 Konservesfabrikker, og Udvalget forlangte 2000 Kr. i aarlig Leje af den ene for et Lokale, der var langt mindre end Pavillonen, foruden at det fordrede almindelig Kontrol med Fabrikationen. Det var ubegribeligt, at Veterinærtilsynet kunde tillade at tilvirke Konserves i Pavillonen, hvor Rotterne i Forvejen var slemme nok, hvor der ingen Kloak fandtes, og hvis Fjællegulv ikke kunde spules tilstrækkeligt. Vilde Lejeren af Pavillonen lave Konserves, kunde han leje Lokale dertil inde i Byen. Paa Slagtehuset maatte Konservesfabrikkerne indsætte alt Inventar og alle Ledninger, men i Pavillonen vilde man benytte Køkkenkedlerne til Kogningen. Dersom Byraadet gav den nu ønskede Tilladelse, vilde de 2 Lejere paa Slagtehuset have god Grund til at føle sig forurettede.

F o r m a n d e n troede, at Fabrikationsvirksomheden indskrænkede sig til, at de indkøbte Kødvarer blev skaaret itu og øjeblikkelig nedlagdes i Daaser, hvorefter den i Køkkenet tilberedte Sauce hældtes paa, og Daaserne lukkedes. Dette var vel Grunden til, at Veterinærtilsynet havde givet eller vilde give sin Tilladelse, hvilket jo naturligvis maatte være en Forudsætning for, at man bevilgede Andragendet.

M a g n u s N i e l s e n kunde fuldt ud slutte sig til Hr. Simonsens Anskuelse. De Stoffer, der under Konservestilvirkningen vilde flyde ud paa Gulvet, vilde danne et saadant Lag, at Gulvet ikke vilde kunne spules. Det var vist meget tvivlsomt, at Veterinærtilsynet havde givet nogen Tilladelse. Taleren havde intet imod at tillade Lejeren at lukke Pavillonen i Vintertiden, men han var imod at tillade Konservesfabrikation i de

Lokaler. Fra Haandværkerforeningen havde Taleren Erfaring for, at Virksomheden med Konserverfabrikation ikke var saa ubetydelig, som Formanden syntes at mene, og at den medførte store Ulemper, navnlig en meget ubehagelig Lugt. Taleren beskrev dernæst udførligt, hvorledes Virksomheden foregik, og udtalte sluttelig, at han maaske kunde gaa med til at give Tilladelsen, hvis Sundhedsautoriteterne intet havde derimod, og hvis Lejeren vilde betale alt, hvad der fulgte af Tillavningen. Dog var han mest stemt for, at man ikke gav Tilladelsen.

J a k o b J e n s e n var enig i, at man nok kunde give Andrageren Lov til at lukke Pavillonen i Vintermaanederne, men at man ikke burde tillade Konserverfabrikation i de Lokaler, naar man inde i Byen forlangte meget flotte og kostbart indrettede Lokaler selv af det mindste Kødudsalg. Taleren vilde derfor foreslaa, at man tillod at lukke Pavillonen, men nægtede, at denne blev brugt til Konserverfabrikation.

S a m u e l s e n kunde ganske slutte sig til Hr. Jakob Jensens Forslag. Sundhedskommissionen havde intet at sige over de Lokaler, der blev brugt til denne Konserverfabrikation, ellers vilde den forbyde denne ogsaa i Haandværkerforeningen. Det var Veterinærtilsynet, som afgjorde disse Forhold.

F o r m a n d e n indsaa ikke, hvorledes man skulde kunne stille større Fordringer end Veterinærtilsynet, som jo ogsaa forlangte, at Tilvirkningen skulde foregaa under stadig Kontrol.

M i k a e l J o h a n s e n begreb ikke, hvorfor man skulde forhindre Lejeren i at tjene de Penge, da der ikke var Plads til flere Konserverfabrikker paa Slagtehuset, og da Varen kun var til Eks-

port. I København var der saa vidt Taleren bekendt 50—60 lignende Konserverfabrikker. Hele Virksomheden var jo rent midlertidig og kunde i hvert Fald for Pavillonens Vedkommende ikke fortsættes ud over 1. April. Taleren anbefalede at meddele Tilladelsen.

Simonsen fremhævede atter det uforsvarlige i at bruge et Lokale som Pavillonens til Konserverstilvirkning. At der ikke var Plads paa Slagteriet, var for saa vidt rigtigt nok, men efter hvad Taleren havde erfaret i Dag, var den ene af de to Konservervirksomheder nu standset, og det paagældende Lokale stod altsaa tomt. Selvfølgelig havde Udvalget sikret sig mod Tab for et saadant Tilfælde, men det var jo ikke umuligt, at Lejeren af dette Lokale kunde overlade det til andre, nu da han ikke selv brugte det.

Mikael Johansen bemærkede, at det dog ikke var sikkert, at Andrageren kunde skaffe sig Plads paa Slagtehuset. Der kunde næppe ske nogen Skade ved at lade ham bruge Pavillonens, og man kunde jo lade ham give noget mere i Leje for den Tid, den blev brugt til Konserverfabrikation.

Jakob Jensen troede, det vilde blive en hyggelig Sommerrestauration, hvis man gav Tilladelse til en Virksomhed, hvorved Gulvene vilde blive gennemtrukket med Fedtstoffer.

Det tillodes Andrageren at lukke indtil 1. April, men ikke at benytte Pavillonens til Fabrikation af Konserver.

4. (J. Nr. 346—1914). Andragende fra Aarhus Lærereforening om Tilskud til **Afholdelse af Vikarudgifter for Lærere**, der er indkaldte til Sikringsstyrken.

Jakob Jensen oplyste, at de indkaldte Lærere hidtil havde faaet halv Vikar, og at Udvalget ikke havde ment at kunne gaa videre for ikke at komme paa tværs af Byraadets Bestemmelse med Hensyn til Kommunens andre indkaldte Funktionærer. Skulde man enes om, at Lærerne skulde have andre Vilkaar, vilde Udvalget henstille, at de andre Funktionærer ligeledes fik det.

Christensen fandt Andragendet ret mærkeligt motiveret i flere Henseender. En af de anførte Grunde var saaledes, at de indkaldte Lærere mistede deres Ekstraarbejde. Naar Folk i private Virksomheder kunde leve uden Ekstraarbejde, maatte Lærerne vel ogsaa kunde det, men desuagtet syntes de efter Andragendet at dømme at regne med det som en Del af deres Indtægt. Endvidere var det anført i Andragendet, at Lærerne ikke saaledes som Haandværkere og handlende efter Militærtjenesten kunde indvinde det tabte. Forholdet var imidlertid, at Lærerne efter Militærtjenesten kunde paaregne en sikker Indtægt, medens baade Haandværkere og handlende maaske kunde finde deres Virksomheder ødelagte, naar de kom hjem. Taleren anbefalede at slutte sig til Udvalget.

Det vedtoges at lade det forblive ved den hidtil bestaaende Ordning, hvorefter der tilstaas de indkaldte Lærere halv Vikarløn.

5. (J. Nr. 25⁴—1914). Andragende fra Hotelejer Carl Nielsen, Aarhus ny Missionshotel, om **Borgerskab som Gæstgiver** med Ret til Udskænkning af stærke Drikke.

Formanden erindrede om, at Andragerens tidligere Andragende om Gæstgiverborgerskab med Ret til at skænke stærke Drikke var blevet afslaaet. Da der nu senere var blevet givet den

ny Ejer af Missionshotellet i Banegaardsgade Bevilling, kunde denne Andrager med nogen Føjeme, at der var paaført ham illoyal Konkurrence. Dels derfor, og dels fordi han nu tilbød at skaffe 2 ældre Borgerskaber ud af Verden, kunde Bevilingsnævnet indstille, at Andragendet blev anbefalet.

Simonsen anbefalede Indstillingen og bemærkede, at Formanden ikke havde Ret i, at Bevillingen til Banegaardsgade var blevet givet, efter at Andragendet fra Frederiksgade var blevet nægtet. Da Andragendet fra Banegaardsgade forelaa, havde Taleren været imod at anbefale det, men da Ejeren der havde faaet sit Andragende anbefalet, hævdede Taleren, at det vilde være uretfærdigt ikke ogsaa at anbefale Nielsens Andragende. Det glædede derfor Taleren, at man nu var kommet til samme Anskuelse som han.

Mousten havde været imod at anbefale Nielsens tidligere Andragende og var ogsaa imod at anbefale det nu foreliggende. Det var imod Loven at give disse Bevillinger og imod Beværtervedtægten at give ny Bevillinger, før man var nede paa det fastsatte Antal. Nielsen havde klaret sig i 6 Aar med Afholdsbevillingen og kunde vel ogsaa gøre det fremdeles. Det var en Fejl, at Hotellet i Banegaardsgade fik Bevilling, men fordi man engang havde gjort en Fejl, skulde man ikke fortsætte dermed.

Carl Laursen tilraadede at anbefale Andragendet. Det var meget rigtigt, at man havde nægtet at anbefale Nielsens tidligere Andragende, efter at man havde anbefalet Andragendet fra Hotellet i Banegaardsgade, men der var dog det at anføre, at sidstnævnte straks tilbød at faa 2 ældre Borgerskaber nedlagt, hvilket Nielsen ikke havde

gjort før nu. Det var ligeledes rigtigt, at det var imod Loven at give disse Bevillinger, men Ministeriet havde selv henvist til, at det kunde lade sig gøre, naar 2 ældre Borgerskaber bortfaldt. Som Sagen nu forelaa, kunde Taleren anbefale, at Byraadet anbefalede Andragendet.

F o r m a n d e n syntes ikke, man kunde sige, at det var imod Loven at give saadanne Bevillinger, da der i § 21 netop var taget Forbehold, hvor der var særlige Forhold til Stede.

L e h m a n n fandt, at man paa en Maade nok kunde sige, at Byraadet var konsekvent, hvis det nu anbefalede Andragendet, idet det jo var blevet saaledes, at Byraadet altid til sidst gav sin Anbefaling, naar Andragerne bare var ihærdige nok til at komme igen. Taleren kunde ikke se, at der var noget særligt Forhold til Stede saaledes som ved Hotellet i Banegaardsgade. Der var Ejeren syg, og Køberen vilde ikke købe Hotellet, med mindre han fik Bevillingen. Desuden blev der straks tilbudt, at 2 ældre Borgerskaber gik ud. Her var det eneste særlige Forhold, at Andrageren havde solgt Spiritus, uagtet han kun havde Afholdsbevilling, og det Forhold skulde dog snarere gøre ham fortjent til Straf end til at faa et særligt Privilegium. Maaske vilde man endog gøre ham en daarlig Tjeneste ved at give ham Spiritusbevillingen, idet maaske netop en betydelig Del af de 3—4000 Gæster, som han havde haft aarlig, kun havde boet der, fordi det var et Afholdshotel. Taleren vilde paa Bevillingsnævnets Mindretals Vegne bede Byraadet nægte at anbefale Andragendet.

J a k o b J e n s e n kunde ikke se andre særlige Forhold i denne Sag, end at Andrageren havde solgt Spiritus, skønt han kun havde Bevil-

ling til Afholdshotel. Et saadant Forhold skulde dog ikke opfordre til at anbefale Andragendet.

Det vedtoges med 10 St. mod 6 at anbefale Andragendet.

6. (J. Nr. 18²²—1914). Andragende fra M. Schaldermose om **Henstand med Betalingen af Hundeafgift** paa Grund af Indkaldelse til Militærtjeneste.

Bevilgedes.

7. Andragende om **Fritagelse for Hundeafgift** fra:

a. (J. Nr. 18²¹—1914) N. Madsen.

b. (J. Nr. 18²⁰—1914) Former A. Olsen.

c. (J. Nr. 18²³—1914) Gartner N. P. Nielsen.

Kunde ikke bevilges.

8. (J. Nr. 12¹⁶—1914). Indstilling om Tildeling af forskellige **Alderdomsunderstøttelser.**

Indstillingen vedtoges.

